

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Evsebii Nierembergii Madritensis Ex Societate
lesv De Adoratione In Spiritv Et Veritate Libri Qvatvor**

Nieremberg, Juan Eusebio

Antverpiæ, 1631

Cap. IX. Quomodo laudandus sit Deus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46187)

306 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
otio ex leuibus culpis & defidiâ. Omnia tua
opera & labores coniunge & offer cum ope-
ribus & laboribus Christi : ita gratiùs à Deo
respicientur. Moneta minùs probata, admix-
ta inter copiam legitimæ, admittitur, & tan-
tumdem valere solet : gutta aquæ in dolio vi-
ni saporem vini accipit. Et vt omni munditiâ
Deo seruias, indulgentiarum curam habe.
Propone quotidie, cum surgis, lucrari omnia
ista & facere quoad possis ; offer illa & dedica
Deo, postquam te & cetera omnia tua soli
gloriæ eius dedicaueris : & in die repete sæ-
piùs hanc intentionem tuam : nondum te
reddes, & satisfacies Deo, si consideres qualis
erga te, qualis in se sit.

C A P V T IX.

Quomodo laudandus sit Deus.

SI est maledictus qui quodlibet opus Dei
negligenter facit, qualis erit, qui Deo be-
nedicit negligenter? qui hoc opus diuinarum
laudum in quo Dei negotium præcipuè fit,
deses & impudens agit. Turbari solent præ-
reuerentiâ homines, si Reges alloquantur in
causâ propriâ : anne in causâ ipsius Regis, &
teste ipso Rege & auditore, impudentiores &
ignauî erimus? Maledictus erit meritò, qui
Deo non benedicit, vt decet, diligenter. An-
gelos

gelos intuere, & omnes creaturas laudantes, & honorantes Dominum. pudeat te, desidendo, tacendo, aut offendendo contemnere. Quàm damnandi & peruersi gustus est, qui non semper gaudet laudare omnium optimum & ab omnibus celebrandum? O Domine, ne permittas, vt distractione & negligentia meâ orationem, & benedictionem tui, quâ omnia mala sanantur, faciam malum & peccatum. Quomodo locum aliquem distractioni possum dare, cum oporteret tot hominum oblitorum tui restaurare vnâ hac horâ omnes distractiones? Quantâ reuerentiâ debeo assistere, cum pro peccatoribus omnibus qui te inhonorant, & infantibus qui te ignorant, & creaturis quæ mutæ sunt, velis vt te laudem? Sed cur, Domine, tanti facis hominis vilissimi laudes? Quæ gloria maior patris familias, quod à filiis laudetur, aut à vilissimis seruis etiam? Fortasse ista, quia ostendunt gaudium quod in seruitio & domo suâ habent, quod vniuersi & vltimi etiam seruuli læti sint cum tali Domino. Gloria Davidis fuit, vt eius victoriam non solum aulici laudarent, sed ancillæ. Gloria Dei est laudari ab Angelis, quos glorificat, & aliquando maior laudari ab hominibus, quos humiliat, & mortificat. Quàm bonus es, Domine, vt etiam iis quibus acerba & mala

308 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
ista immittis, bonum te acclament! Per singulos dies benedicam tibi, & omni tempore, sine discrimine diei afflictionis aut lætitiæ.

Cognosce homo, quàm gratum sit Deo verè laudari, ex gaudio quod sumis, cùm laudaris etiam falsò. Simile est Deum laudare, ac si dares diuinitatem. Affectum solet appendere Deus pro effectu, quando hic est impossibilis. Quòd respiciat Deum deuotè anima aliqua sancta, tantoperè gestit, vt postulet ipsam auertere oculos à se, quia auolare & superbire faciunt: quantum placebit, cùm illum admiratur, stupet, & requirit canticis amatoriis & laudibus affectu plenis? Offendimus te Domine linguâ, vt vniuersitate iniquitatû; purgem illam vniuersitate bonitatû & perfectionum tuarum. Purgem infamiam illam linguæ humanæ, quæ acclamauit vt attollereris in crucem, & attollam te super Cherubim & Seraphim. Perdidisti Domine plures Angelos qui te laudarent: gratias tibi ago, quòd me miserum eligis, & substituis in alicuius locum, vt suppleam officium angelicum etiam inter blasphemias offendentium te. O quàm gratissima tibi laus animæ piæ inter tot infidelium maledicta, vt qui lusciniâ audit inter absonantes & tetricas aues. Sonet vox tua in auribus meis, postulas Domine:

mine : quomodo negare vocem possum Deo me alloquenti, & concedenti verbum suum? O immense Pater, qui dedisti mihi Filium tuum verbum tuum, vt opprobrium esset cunctis pro me; debitor tibi sum verborum meorum, vt lauderis in cunctis rebus à me. Verbo tuo fecisti omnia : ius est, vt Verbi facta saltem verbis agnoscamus & gratificemur.

Si iumentum essem, ferrem onus; si pecus, irem ad mactationem; si bos, subirem iugum; fungerer iumentis, pecoris & bouis munere: at quia rationalis sum, fungar officio meo, Deum laudabo: hoc officium hominis, hoc pensum rationalis creaturæ; & ad similem cationem omnes creaturas hortabor vbique & semper. Non oneris, non laboris opus meum est, sed linguæ & cantus, & eius rei quæ tollit labores. Agricolaë & artifices vt fallant molestiam operarum, solent canere: cur tam facile & lætum munus negligam?

Si forem luscinia, gauderem canendo, & perfungerer officio meo: homo sum; cur non gaudebo celebrando Deum, fungens naturam meam? In hoc officio beatorum Angelorum erudiar inter miseras humanas, quod per æternitatem exercebo; & nunc velut in præludio, gloriæ specimen exhibeo. Intrudam me inter Angelicos choros, vt absurditas mei

310 . IO. EVSEBII NIEREMBERGII
cantus harmoniâ cælesti absorbeatur. Si inter homines , dum Religiosi concinunt in Choro , se inferere Angeli sunt visi : ego me inferam in choris Angelorum , & illic me præsentem faciam , dum laudes diuinas cano ; aut inter discipulos & Christum , cum hymnum coenâ factâ dixerunt. O IESV dulcissime , quis imitabitur affectum tuum , quo hymnum dicebas ? Similis illi fuit , licet non prodiret , quem paulò post cruore fuso ostendisti , cum opus fuit vt Angelus te confortaret , laudando siue compatiendo. Da Domine , vt dignè laudando impleam officium Angeli. Da Domine , vt in memoriâ passionis tuæ per omnes horas compatiar tibi , & te confortem. Magis cuperes hoc afflictionis tuæ aliquod solatium , me videre aliquando attentum , humilem , feruidum , amantem in persoluedis laudibus tuis , maximè per horas Canonicas , si non festinanter id agam , sed congruo & opportuno tempore.

Oportet semper orare , laudare , & benedicere tibi omni tempore : quid est , quòd negotio omne tempus postulanti nullum aptum tempus concedatur ? Omnia tempus habent : sola oratio & laus tua , quæ omne tempus habere debet , nullum solet inuenire tempus. Non quòd priuatè dicantur Horæ ,
debent

debet licentiùs & remissiùs peragi ; sed obseruantia & affectu coneris supplere fructum communis orationis, vt etiam reuerentia priuata trahat Angelos : vt seruus Dei deuotus ille Pater Societatis nostræ Ioannes Fernandus fecit, qui cum Angelo Dei recitabat pariter Horas singulari cæli fauore : tu saltem Angelum cogita tecum assistere, & recitare simul, vt reuerentiam ab eo discas, vt dignè & vtiliter laudes Dei perfoluas.

O anima, quàm es inutilis Deo, dum laus eius & gloria in ore tuo & corde non sit ! Negat se opus Dei, qui laudem Deo negat, qui benedicere Deo negligit ; cui sterilis est creatura, si non ferat hanc messem laudis. Fructus hominis, laus & gloria diuina est ; hanc vsuram & vtilitatem beneficiorum suorum potest Deus, seu potiùs dignatur ex creaturâ capere. O immensa bonitas, laudanda ab omnibus ! si tibi debet creatura laudes, quia opus est manuum tuarum, quantas debebit, quia tu laudasti prior ? Res omnes creasti, Domine, æquè ac laudasti, approbando illas bonas, & benedicendo illis : cur non benedicam ego tibi, & prædicabo & videbo quàm sis bonus ? Quanta dignitas est, ô homo, vt velit Deus tuam approbationem & laudem ! Tam seriò debes laudare Deum, ac si tota reputatio Dei penderet à laudatione & ap-

312 IO. EVSEBII NIEREMBERGII
probatione tuâ. Cura esse bonus & iustus;
nam laus ab iniquo, vituperatio est apud sa-
pientes; & idem reputant, laudari à turpibus,
atque ob turpia. Quidam dixit meritò, peius
de famâ nostrâ mereri lentos & steriles lau-
datores, quàm acerrimos detractores. Anne
non poterit esse, vt aliquando exaltationem
Christi & gloriam Dei minùs offendat Eth-
nicus cæcus & ignorans, blasphemans, quàm
Religiosus oscitanter, immodestè, distractè
& irreuerenter laudans Dominum? Conui-
tium apud homines, putatur frigida com-
mendatio: & fortasse aliquando dicenda est
proxima blasphemix, laus Dei nimis irreue-
renter facta.

Primus inuentor laudis Deus fuit; & pri-
ma doctrina quam me docuit, fuit laudare:
primum beneficium, quo donauit creatu-
ras recentes, laus fuit, & commendatio bo-
nitatis earum. O dignitas laudis, quam inue-
nire solus Deus fuit dignus! Aliarum rerum
inuenta homini deberi voluit Deus; laudis
inventionem præripuit ipse. Non tantùm
creasti nos, sed erudisti & instituisti in officio
nostro, quod est laudare opera tua, & te ex
illis. Pater amantissimus non tantùm filium
generat, sed institutionem eius curat. Lau-
dasti Domine creaturas statim atque fecisti;
& quia illæ te laudare nequeunt, quia mutæ
sunt,

DE ADOR. IN SPIRITV ET VER. LIB. III. 313
sunt, mihi hoc onus pro seruitio suo imponunt, vt te pro illis laudem: nullum aliud stipendium à me petunt obsequij sui, nisi vt suppleam linguâ meâ earum infantiam. Laus mea, laus elementorum & cælorum erit; vt cum pro infante gratias quis agit benefactori illius, gratificatio infantis est. Præmium, Domine, operum tuorum, laudem meam petis: ne permittas tam iniustum me esse, vt fraudem te palmâ tuâ de me. Age Domine mirabilia & magna; ego pusillus curabo celebrare illa. Exaltare Domine in virtute tuâ; cantabimus & psallemus virtutes tuas.

C A P V T X.

*Quanta dignitas sit offerre sacrificium
Christi.*

Svmma gloria seruorum Dei est imitari Christum: quanti fiet, Sacerdotem æquiualeere Christo? Omne gaudium est pati pro Deo: at quantum foret, mori loco Dei? O quàm magnus fauor esset, si cum Christus spinis coronatus, sudore & Sanguine madefactus, cruce onustus, funibus implexus, viribus defessus cecidit, deficiens præ pondere ligni & debilitate tormentorum præteritorum, audires tunc de cælo vocem Patris amanti-
V 5 geniti